

Wat enkel maar een moeder kan met diep geloof en zelfvergeten hebben wij geen vermoeden van, dat is alleen bij God geweten. Haar hart was als de zomer fel en als de winden bruisend. Zij wist te geven zonder tel begrip en goedheid, wonder wel : een moeder uit de duizend.

(L.V. pr.)

LATEN WIJ BIDDEND EN DANKBAAR
GEDENKEN
MEVROUW

Jeanne DE SMET

echtgenote van de Heer Julien GLORIEUX,
geboren te St.-Kornelis-Horebeke
op 23 augustus 1938 en schielijk overleden
te St.-Kornelis-Horebeke op 4 december 1985.
Gesterkt door het gebed van de Kerk.

Zonder nog eens vaarwel en tot weerziens te kunnen zeggen is moeder van ons heen-gegaan. Dit heeft ons hart doen ineen-krimpen van ontsteltenis en pijn. Alleen de Heer kan ons nog hoop geven, over de grenzen van tijd en ruimte. als wij vrouwen hebben in Gods woord, dat de dood niet het einde is.

Wanneer deze moeder uit onze vertrouwde kring van familie en buren is weggenomen, komt er toch een stille wijding over ons bestaan; we zien plots bepaalde dingen veel scherper. Er zijn woorden uit haar mond die niet voorbijgaan en er zijn daden en gebaren van haar goedheid die stand houden. Er is haar zachte glimlach waarin gans haar gouden hart tot ons kwam. Al dat schone en goede dat zij ons zo edelmoedig en onbaatzuchtig schonk, zal blijven voortleven en zal ons aansporen om

te zijn en te doen zoals moeder was en deed voor ons. Zo blijft moeders hart bij ons en in ons.

Jeanne was een eenvoudige vrouw, rechtzinnig in handel en wandel, steeds bezig en werkzaam in haar gezin, hartelijk in haar omgang met elkeen, steeds klaar met raad en daad, ook zeer taktvol, waar ze wist dat ze kon helpen. Zo waren de zorgen van onze dorpsschool ook haar zorgen en als het voor onze parochiekerk was, kon de pastoor op haar rekenen; de sluitels van de kerk waren bij haar in goede handen. Aan haar glimlach kon hij zien hoe gelukkig ze was, elke week, als ze zag hoeveel mooie bloemen er stonden op en rond het altaar.

Dierbare echtgenoot, lieve kinderen, goede moeder, beste familie, al is uw hart diep beroerd, toch vraag ik U, tracht moedig te zijn, zoals ik voor U altijd moedig was. Zo kunt ge elkaar steunen om verder te leven en de taak die ik begonnen ben nu ook tot een goed einde te brengen. Bidt allen met mij, hier in de kerk of stil in uw hart, want :

In klokken en gebeden
zingt ook vandaag de hoop een lied,
een onverwoestbaar weten
dat niemand kan vergeten :
gebed en bloemen sterven niet.

(L.V. pr.)

De families
GLORIEUX, VAN HUFFEL,
DE SMET, RIMBOUT,
danken U.

Namis : zaterdag 28 december 1985 om 19 u.

Druk. Devleeschouwer-Hoste en zoon, Brakel